

פרשת וילך

מקרא מסודר

הפטרת 'שובה ישראל'

מקרא מסודר

פרשת וילך

מיתת משה

מינוי יהושע

כתיבת התורה וקריאתה

ציווי יהושע ומשה

עדות התורה

מינוי יהושע

7	דברי משה לישראל
7	משה: לא אוכל לצאת ולבוא
8	דברי משה ליהושע לעיני ישראל
8	חזק ואמץ
8	י עמך

כתיבת התורה וקריאתה

9	כתיבת התורה
9	מצוות הקהל
9	משה לכהנים: קריאת התורה
9	הקהל למען ילמדו
10	ובניהם ילמדו

ציווי יהושע ומשה

11	ה' למשה שיקרא ליהושע
11	ציווי: קרא את יהושע
11	קיום משה ויהושע
11	וירא יי
11	יי למשה: וקם העם וזנה
11	ואסתיר פני
12	מצוות כתיבת השירה
12	עדות השירה
13	קיום כתיבת ולימוד השירה
13	ציווי יהושע
14	ככלות כתיבת ספר התורה
14	משה ללויים: שימת התורה לצד הארון
14	מריך בחיי ואחרי מותי

עדות התורה

14	הקהל לעדות
14	הקהלת העם לשירה
15	תשחיתו אחרי מותי
15	וידבר משה את השירה באזני ישראל

מיתת משה

מינוי יהושע

וילך משה

וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל:

ויאמר אלהם

בן מאה ועשרים שנה אנכי היום

לא אוכל עוד לצאת ולבוא

ויהיה אמר אלו

לא תעבר את הירדן הנה:

יהיה אלהיך

הוא | עבר לפניך

הוא ושמיר את הגוים האלה מלפניך

וירשתם

יהושע הוא עבר לפניך

כאשר דבר יהיה:

ועשה יהיה להם

כאשר עשה

לסיחון ולעוג מלכי האמרי

ולארצם

אשר השמיד אתם:

ונתנם יהיה לפניכם

ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם:

חזקו ואמצי

אל תיראו ואל תערצו מפניהם

כי יהיה אלהיך הוא ההלך עמך

דברי משה
לישראל

משה: לא אוכל לצאת
ולבוא

” אמר לא תעבור

” עובר לפניך

יהושע עובר לפניך

” יעשה להם כמו
שעשה סיחון ועוג

” יתנם לפניכם

אל תיראו

לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ:

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל

פרשה קמד
(סתומה)

חֹזֵק וְאַמִּץ

כִּי אַתָּה תִּבְּרָא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם
וְאַתָּה תִּנְחִילֵנָה אוֹתָם:

וַיַּהֲרֶה הוּא | הַחֶלֶד לְפָנָיִךְ

הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ

לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ

לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת:

דברי משה
ליהושע לעיני
ישראל

חזק ואמץ

” עמד

כתיבת התורה וקריאתה

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת

וַיִּתְּנָהּ

אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי

הַנִּשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה

וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר

מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים

בְּמֵעַד שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה

בְּחַג הַסִּכּוֹת:

בָּבוֹא כָּל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר

תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת

נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל

בְּאָזְנֵיהֶם:

הַקָּהָל אֶת־הָעָם

הָאֲנָשִׁים

וְהַנָּשִׁים

וְהַטָּף

וְגֵרָךְ

אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ

כתיבת התורה

ויכתב התורה ויתנה
לכהנים

מצוות הקהל
משה לכהנים: קריאת
התורה

הקהל למען ילמדו

לִמְעַן וּשְׁמְעוּ
וּלְמַדּוּ
וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־דְבַר יְהוָה הַזֹּאת:

וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
וּשְׁמְעוּ וּלְמַדּוּ
לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כְּלֵי־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

ובניהם ילמדו

ציווי יהושע ומשה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
הֲזוֹ קָרְבֹנוּ וַיִּמְדֵּךְ לְמוֹת
קְרָא אֶת-יְהוֹשֻׁעַ
וְהִתְנַצְּבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד
וְאֶצְוֶנּוּ

פרשה קמה
(פתוחה)
סדר כו

וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ
וַיִּתְנַצְּבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד:

וַיִּירָא יְהוָה בְּאֵהָל בְּעִמּוּד עֵנָן
וַיַּעֲמֵד עִמּוּד הָעֵנָן עַל-פֶּתַח הָאֵהָל:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

הֲנֵךְ שֹׁכֵב עִם-אַבְתֵּיךְ
וְקָם הָעַם הַזֶּה

וְזָנָה | אַחֲרַי | אֱלֹהֵי נְכַר־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הוּא בְּאִשְׁמֵהּ בְּקִרְבּוֹ
וַעֲזָבֵנִי

וְהִפְרָ אֶת-בְּרִיתִי
אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ:

וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בְיוֹם-הַהוּא

ה' למשה שיקרא
ליהושע
ציווי: קרא את יהושע

קיום משה ויהושע

וירא יי

יי למשה: וקם
העם וזנה

העם יזנה

ואסתיר פני

וְעֹזְבֵימֵי
וְהִסְתַּרְתִּי מִפְּנֵי מַהֵם
וְהָיָה לְאֹכֵל
וּמִצָּאָהוּ רַעוּת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא
הֲלֵא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהֵי פִקְרֵי
מִצָּאוֹנֵי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה:
וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְּיוֹם הַהוּא
עַל כֹּל־הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
כִּי פָנָה אֱלֹהִים אַחֲרָיִם:

וְעַתָּה כְּתֹבוּ לְכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וּלְמִדָּה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
שִׁימָה בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֹד בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּי־אֲבִיאֲנֹו אֶל־הָאָדָמָה | אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ
וְאָכַל וְשָׂבַע וְדִשָּׁן
וּפָנָה אֱלֹהִים אַחֲרָיִם וְעַבְדוֹם
וְנֹאצִּינֵי
וְהִפְּרָ אֶת־בְּרִיתִי:
וְהָיָה כִּי־תִמְצָאֵן אֹתוֹ רַעוּת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְעִנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֹד
כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

מצוות כתיבת
השירה
כתבו השירה לעד

עדות השירה

כִּי יִדְעֶתָ אֶת־יְצִרֹי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם
בְּטָרִם אֲבִיאֲנִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי:
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַהוּא
וַיְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
וַיֹּאמֶר

חֲזֵק וְאַמֵּץ
כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם
וְאַנְכֵי אֶהְיֶה עִמָּךְ:

קיום כתיבת ולימוד
השירה

ציווי יהושע

עדות התורה

ככלות כתיבת ספר
התורה

משה ללויים: שימת
התורה לצד הארון

מריד בחיי ואחרי
מותי

הקהלה לעדות
הקהלת העם לשירה

ויהי | ככלות משה
לכתב את דברי התורה הזאת על-ספר
עד תמס:

ויצו משה את-הלויים נשאי ארון ברית-יהוה לאמר:
לקח את ספר התורה הזו
ושמתם אתו מצד ארון ברית-יהוה אלהיכם
והיה שם בך לעד:

כי אנכי ידעתי
את-מריד
ואת-ערפך הקשה
הן בעודני חי עמכם היום
ממרים היתם עס-יהוה
ואף כראחרי מותי:

הקהילו אלי
את-פלזקני שבטיכם
ושטריכם
ואדברה באזניהם
את הדברים האלה
ואעידה בם

אֶת־הַשָּׁמַיִם

וְאֶת־הָאָרֶץ:

כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי־הִשְׁחַת תִּשְׁחַתּוּן

וְסִרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם

וְקָרַאת אֶתְכֶם הָרְעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים

כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה

לְהַכְעִיסוּ בְּמַעֲשֵׂה וְדִיכֶם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנוֹ כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל

אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמִים:

תשחיתנו אחרי מותי

וידבר משה את
השירה באזני ישראל

הפטרת וילך

שובה ישראל

שובה ישראל

הושע פרשה יח (פתוחה)

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך:

קחו עמכם דברים ושובו אל-יהוה

אמרו אליו

אמרו אליו

כל-תשא עון וקח-טוב ונשלמה פרים שפתינו:

אשור | לא וישיענו על-סוס לא נרכב

ולא-נאמר עוד

אלהינו

למעשה ידינו

אשר-בה ירחם יתום:

תשובת יי

ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו:

אהיה כטל לישראל ופרח כשושנה ויה שרשיו כלבנון:

ילכו ונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון:

ישבו ישיבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו בנין לבנון:

אפרים מה-לי עוד לעצבים

אני עניתי ואשורנו אני ככרוש רענן ממנו פריה נמצא:

מי חכם ויבן אלה נבון וידעם

מי חכם

כי-ישרים דרכי יהוה וצדקים ולכו בם ופשעים וכשלו בם:

ויי נתן קולו

גדול יום יי

ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו
כי גדול יום יהוה ונרא מאד ומי יכולנו:

שובו עדי

וגם-עתה נאם-יהוה

שבו עדי בכל-לבבכם ובצום ובבכי ובמספר:
וקרעו לבבכם ואל-בגדיכם ושובו אל-יהוה אלהיכם
כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב-חסד ונחם על-הרעה:
מי יודע ושוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם:

תקעו שופר בציון

פרשה ד (פתוחה)

תקעו שופר בציון

קדשו-צום קראו עצה:
אספו-עם קדשו קהל
קבצו זקנים אספו עוללים ונקי שדים
יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה:
תפלת הכהנים

בין האולם ולמזבח ובכו הכהנים משרתי יהוה
ויאמרו

חֹסֶה יְהוָה עַל-עַמּוֹ וְאֵל-תִּתֶן נַחֲלָתָךְ לְחֶרֶף לְמִשְׁלַל-בָּנִים גּוֹיִם
לְמָה יֹאמְרוּ בְעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם:

ויקנא יי לארצו

יי עונה לתפלות

ויקנא יהוה לארצו ויחמל על-עמו:

ויען יהוה ויאמר לעמו

הנני שלח לכם את-הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו

ולא-אתן אתכם עוד חרפה בגוים:

ואת-הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל-ארץ צנה ושממה

את-פניו אל-הים הקדמני וספו אל-הים האחרון

ועלה באשו ותעל צחנתו

כי הגדיל לעשות:

שמחת הישועה

אדמה

אל-תיראו אדמה גילי ושמחי

כי-הגדיל יהוה לעשות:

בהמות

אל-תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר

כי-עץ נשא פרוו תאנה וגפן נתנו חילם:

בני ציון

ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם

כי-נתן לכם את-המורה לצדקה

ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון:

ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר:

וְשַׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים

אֲשֶׁר אָכַל הָאָרֶבָה הַיֵּלֶק וְהַחֲסִיל וְהַגֹּזִם חִילּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר שַׁלַּחְתִּי בְּכֶם:

ואכלתם והללתם

וְאָכַלְתֶּם אֶכּוֹר וְשִׁבּוּעַ

וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיאַ

וְלֹא־יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם:

וַיִּדְעֶתֶם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד

וְלֹא־יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם:

מי אל כמוד

מי-אל כמוד

נשא עון ועבר על פשע
לא-החזיק לעד אפו
ישׁוב ירחמינו יכבש עונתינו
תתן אמת ליעקב
אשר-נשבעת לאבותינו מימי קדם:

לשארית נחלתו
כי-חפץ חסד הוא:
ותשליך במצלות ים כל-חטאותם:
חסד לאברהם

